

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2016. február 23., kedd

Tartalomjegyzék

8/2016. (II. 23.) NGM rendelet	A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott államkötvény kibocsátásának részletes szabályairól szóló 4/2013. (II. 19.) NGM rendelet módosításáról	1258
Köf.5048/2015/3. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	1259
21/2016. (II. 23.) ME határozat	Helyettes államtitkár felmentéséről	1263
22/2016. (II. 23.) ME határozat	Helyettes államtitkár kinevezéséről	1263

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzetgazdasági miniszter 8/2016. (II. 23.) NGM rendelete a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott államkötvény kibocsátásának részletes szabályairól szóló 4/2013. (II. 19.) NGM rendelet módosításáról

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 111. § (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 2. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott államkötvény kibocsátásának részletes szabályairól szóló 4/2013. (II. 19.) NGM rendelet (a továbbiakban: NGM rendelet) 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az államkötvényből egy naptári évben négy – naptári negyedévenként egy – sorozat kerül forgalomba hozatalra.”
- 2. §** Az NGM rendelet 2. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az államkötvény adott sorozatának a futamideje a forgalomba hozatal megkezdése szerinti naptári negyedév utolsó hónapjának 27. napjától számított ötödik év számánál fogva megfelelő naptári negyedéve utolsó hónapjának 27. napjáig terjed.”
- 3. §** Az NGM rendelet 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az államkötvény forgalomba hozatala a Harmtv. 28. § (4) bekezdése szerinti vállalkozások (a továbbiakban: vállalkozások) számára történik. Az államkötvény a forgalomba hozatal megkezdése szerinti naptári negyedév utolsó munkanapjáig terjedő forgalomba hozatali időszakon belül kerül forgalomba hozatalra, azzal, hogy a vállalkozások egy adott naptári hónapon belül legfeljebb kettő, az ÁKK Zrt. által előzetesen meghatározott forgalomba hozatali napra vonatkozóan jogosultak vételi nyilatkozatot tenni.”
- 4. §** Az NGM rendelet a következő 5. §-sal egészül ki:
„5. § (1) E rendelet szabályait a 2016. évben a (2)–(3) bekezdés szerinti eltéréssel kell alkalmazni.
(2) Az államkötvény 2016. január 13-án kibocsátott sorozatának forgalomba hozatalát az ÁKK Zrt. 2016. február 25. napján lezárja.
(3) Az államkötvényből 2016. március 9. napján új sorozat kerül forgalomba hozatalra oly módon, hogy a vállalkozások ezen sorozatra a forgalomba hozatal megkezdése szerinti naptári negyedév utolsó munkanapjáig terjedő időszakon belül tehetnek vételi nyilatkozatot az ÁKK Zrt. által előzetesen meghatározott kettő forgalomba hozatali napra vonatkozóan.”
- 5. §** Ez a rendelet a kihirdetése napján 18 órakor lép hatályba.

Varga Mihály s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

VII. A Kúria határozatai

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5048/2015/3. számú határozata

Az ügy száma: Köf.5048/2015/3.

A tanács tagja: dr. Kozma György a tanács elnöke; dr. Balogh Zsolt előadó bíró; dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró

Az indítványozó: Pest Megyei Kormányhivatal (1052 Budapest, Városház u.7.)

Az érintett önkormányzat: Halásztelek Város Önkormányzata (2314 Halásztelek, Posta köz 1.)

Az ügy tárgya: építményadó törvényességi felülvizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Halásztelek Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 25/2012. (XII. 14.) számú önkormányzati rendelete
4. § (1) bekezdésének „amelyben a magánszemély adóalany a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesített, és” szövegrész,
4. § (2) bekezdés a) és b) pontjainak „az 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesítő, és amelyet” valamint „bejelentett” szövegrész,
4. § (2) bekezdés c) pontjának ca), cb), cc), cd) alpontjaiban a „fő lakáscímre bejelentett” szövegrész törvényellenes, ezért azt megsemmisítette;
- megállapítja, hogy a Halásztelek Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 25/2012. (XII. 14.) számú önkormányzati rendelete 4. §-a az alábbi szöveggel marad hatályban:
„(1) Mentés az építményadó alól: az a magánszemély tulajdonában lévő lakás, amelyet életvitelszerűen otthonául használ.
(2) Kedvezményben részesül:
a) az a magánszemély adóalany, akinek lakás vagy lakóházként bejegyzett építményébe érvényes lakásbérleti szerződés alapján – életvitelszerűen otthonául használó – személyek laknak;
b) lakás céljára szolgáló épület, épületrész esetén az a nem magánszemély adóalany, aki magánszeméllyel olyan pénzügyi lízingszerződést köt az adókötelezettség alá eső ingatlanra, amely alapján a szerződésben meghatározott futamidő végén magánszemély válik az adókötelezettség alá eső ingatlan tulajdonosává és az év első napján az adókötelezettség alá eső ingatlanában – életvitelszerűen otthonául használó – személyek laknak;
c) Az adókedvezmény mértéke:
ca) 1 személy esetén: 25%;
cb) 2 személy esetén: 50%;
cc) 3 személy esetén: 75%;
cd) 4 személy esetén: 100%.”;
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Pest Megyei Kormányhivatal Kormány megbízottja (a továbbiakban: indítványozó) a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdése alapján törvényességi felhívással élt Halásztelek Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 25/2012. (XII. 14.) számú önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) egyes rendelkezéseivel kapcsolatban. A törvényességi felhívásban foglalt határidő lejártát megelőzően Halásztelek város jegyzője – a képviselő-testület felkérésére – határidő-hosszabbítást kért, amelyet az indítványozó megadott. Ezt követően a polgármester tájékoztatta az indítványozót, hogy az önkormányzat képviselő-testülete a 68/2015. (VIII. 14.) számú határozatában az Ör. hatályában való fenntartásáról határozott. Mindezek alapján az indítványozó megállapította, hogy a helyi önkormányzat a törvényességi felhívásban foglaltaknak nem tett eleget, a jogszabálysértés továbbra is fennáll.

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

- [2] A fenti tényállás alapján az indítványozó a Mötv. 136. § (2) bekezdése és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 24. § (1) bekezdés f) pontja alapján kezdeményezte az Ör. 4. § (1)–(2) bekezdései azon szövegrészei megsemmisítését, amelyek az építményadó alóli mentesség, illetve adókedvezmény igénybe vételét nemcsak a magánszemély, a lakásbérlő vagy lízingelő személyek életvitelszerű ott-lakásától teszi függővé, hanem a jogosultságot egy igazgatási aktushoz, a lakcímbjelentés megtörténtéhez is kötik.

Az Ör. vizsgálni kért 4. §-a szerint:

„4. § (1) Mentés az építményadó alól: az a magánszemély tulajdonában lévő lakás, amelyben a magánszemély adóalany a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesített, és amelyet életvitelszerűen otthonául használ.

(2) Kedvezményben részesül:

a) az a magánszemély adóalany, akinek lakás vagy lakóházként bejegyzett építményébe érvényes lakásbérleti szerződés alapján – az 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesítő, és amelyet életvitelszerűen otthonául használó – bejelentett személyek laknak;

b) lakás céljára szolgáló épület, épületrész esetén az a nem magánszemély adóalany, aki magánszeméllyel olyan pénzügyi lízingszerződést köt az adókötelezettség alá eső ingatlanra, amely alapján a szerződésben meghatározott futamidő végén magánszemély válik az adókötelezettség alá eső ingatlan tulajdonosává és az év első napján az adókötelezettség alá eső ingatlanában az 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesítő, és amelyet életvitelszerűen otthonául használó – bejelentett személyek laknak;

c) Az adókedvezmény mértéke:

ca) 1 fő lakáscímre bejelentett személy esetén: 25%;

cb) 2 fő lakáscímre bejelentett személy esetén: 50%;

cc) 3 fő lakáscímre bejelentett személy esetén: 75%;

cd) 4 fő lakáscímre bejelentett személy esetén: 100%.”

- [3] Az indítványozó kifejtette, hogy az érintett önkormányzat az Ör.-t a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Hatv.) 1. § (1) bekezdésébe foglalt felhatalmazás alapján alkotta meg. A Hatv. 6. § c) pontja és d) pontja az önkormányzatok adó-megállapítási jogára vonatkozóan tartalmaznak törvényi rendelkezéseket. A Hatv. 15. §-a választási lehetőséget ad az önkormányzatnak abban a kérdésben, hogy az építményadót az építmény m²-ben számított hasznos alapterülete alapján tételes adóként vagy az építmény korrigált forgalmi értékére vetítve határozza meg.

- [4] Az indítványozó idézte a Kúria Köf.5076/2012/4.számú határozatát, amelyben megállapítást nyert, hogy törvényellenes az érintett önkormányzati rendeletben előírt, az „abban lakóhelyet létesít és” fordulat, mint további feltétel, mely az adómentességet az ingatlan vagyoni jellegéhez nem kötődő igazgatási aktushoz köti. Az indítványozó idézte a Kúria gyakorlatát, amely a Hatv. 6. § d) pontjára tekintettel az építményadó alóli mentesülés körében kimondta, hogy a mentesség alapja csak a lakásingatlan tényleges lakáscélú használata lehet. Az indítványozó szerint bár a Hatv. konkrétan megjelöli azon eseteket, amikor igazgatási

jellegű állandó lakos minőség további kötelezettségként szolgálhat [pl. 14/A. § (1) bekezdés], ugyanakkor építményadó esetén sem általános ennek a figyelembe vétele, az önkormányzat nem bővítheti értelmezéssel a saját jogalkotási kereteit. Az indítványozó idézte a Kúria Önkormányzati tanácsának Köf.5.025/2014/4. számú, valamint a Köf.5.071/2012/8. számú határozatiban tett megállapításait. Az indítványozó kifejtette, hogy a „bejelentett személyek” ott-lakásához kötött kedvezményi rendszer nincsen összefüggésben az adó alapját képező vagyonnal vagy az adózó teherviselő képességével, illetve jövedelmi, szociális helyzetével. A „bejelentett személyek” számához kötött százalékos adómérték megállapításának sincsen meg a jogszabályi alapja, mivel ha a kedvezményt az önkormányzat a személyek száma szerint kívánja előírni, akkor legfeljebb „a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak száma” szerint differenciálhatna.

- [5] Az indítványozó szerint az Ör. 4. § (1)–(2) bekezdéseinek jelölt rendelkezései túlterjeszkednek a Hatv. 6. § d) pontja szerinti mentességi, kedvezményi rendszer megalkotására vonatkozó felhatalmazáson, ezáltal a Hatv. 6. § c) pontjában meghatározott adófizetési kötelezettségben érvényesülő jogegyenlőséget sértik. A magasabb jogszabállyal való ellentét miatt az indítványozó kezdeményezte az Ör. vonatkozó szabályainak a megsemmisítését.
- [6] A Kúria Önkormányzati Tanácsa a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 52. §-a alapján felhívta az érintett önkormányzatot az ügygel kapcsolatos állásfoglalása beszerzése céljából.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

- [7] A Kúriának az építményadóval kapcsolatos – az indítványozó által is idézett – gyakorlata az Alkotmánybíróság 55/2008. (IV. 24.) AB határozatában foglalt megállapításokon alapszik.
- [8] A Kúria építményadóval kapcsolatos ítélezési gyakorlatában, a jelen ügyben is felmerült problémával első ízben a Köf.5076/2012/4. számú határozatában Soroksár Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011. (II. 25.) számú rendelete 4. § (1) bekezdés a) pontja törvényességének vizsgálata során találkozott. Az itt vizsgált rendelet az építményadó körében úgy szövegezte, hogy „mentes az építményadó alól a magánszemély tulajdonában, hasznélvezetében lévő lakás, ha abban lakóhelyet létesít és azt saját maga vagy egyenesági rokona életvitelszerűen használja”. A Kúria ebből a szövegrészből az „abban lakóhelyet létesít és” szövegfordulatot megsemmisítette.
- [9] A Hatv. 6. § d) pontja értelmében az e törvény második részében meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel, így különösen a lakások esetében a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak számától, a lakáson fennálló, hitelintézet által lakásvásárlásra, lakásépítésre nyújtott hitel biztosítésként szolgáló jelzálogjog fennállásától, a lakásban lakóhellyel rendelkezők jövedelmétől függő mentességekkel, kedvezményekkel kibővíthet.
- [10] A Kúria a Köf.5076/2012/4. számú határozata e szabállyal kapcsolatban az alábbiakra mutatott rá: a Hatv. általános rendelkezései között elhelyezett 6. § d) pontja az önkormányzati jogalkotó által nyújtható mentességek körét – a tételesen megjelölt mentességeken túl – nyitva hagyja. A Hatv. rendelkezései ebben a tekintetben „minimumszabályként” értékelhetők, azaz az önkormányzati jogalkotó a törvényi mentességi szabályokon túl, további mentességeket adhat az adózóknak. A Hatv. azonban determinálja a települési önkormányzatok által kialakítható szabályozás irányát. A Hatv. 6. § d) pontjának „így különösen” fordulata arra utal, hogy az építményadó alóli mentesülés elsődlegesen a lakásingatlant érintheti, és a mentesülés lehetősége pedig elsődlegesen szociálpolitikai megfontolásokon kell, hogy nyugodjon.
- [11] A Kúria értelmezve a Hatv. 6. § d) és c) pontját több döntésben (legutóbb a Köf.5039/2015/5. számú határozatban) megállapította, hogy az építményadó esetében az érintett önkormányzat nincs tekintettel az adófizetési kötelezettségben érvényesülő jogegyenlőségre [a Hatv. 6. § c) pontjára] és a Hatv. mentességekre vonatkozó, a lakhatás biztonságát különösen preferáló rendelkezésére [Hatv. 6. § d) pont] akkor, ha a vagyontömeg értékében megtestesülő teherbíró képességen túli, a tényleges lakhatáshoz nem kapcsolódó szempontokat is értékel. Másképpen megfogalmazva: az adókötelezettség alóli mentesülés nem lehet az adóalany igazgatási jellegű nyilvántartásának függvénye.
- [12] A Kúria Önkormányzati Tanácsának visszatérő megállapítása szerint „Vagyoni típusú adók, így az építményadó esetében az érintett önkormányzat nincs tekintettel az adófizetési kötelezettségben érvényesítendő jogegyenlőségre akkor, ha a vagyontömeg értékén és az adóalany teherbíró képességén túli szempontokat is értékel, így az adófizetési kötelezettséget az adóalany igazgatási szempontú lakhatásától teszi függővé.” (Lásd első ízben az 5076/2012/4. számú határozatot.)

- [13] A Kúria nem látott indokot arra, hogy a fentiekben ismertetett gyakorlatától a jelen eljárásban eltérjen. Jelen eljárásban is a bejelentett állandó lakcímhez köti az Ör. vizsgált rendelkezése az építményadó alóli mentesülést, ugyan úgy, mint a fent jelölt korábbi ügyekben, így a törvényellenesség az Ör. támadott rendelkezései vonatkozásában ezen az ágon is fennáll. A Kúria osztja az indítványozó azon véleményét, hogy a Hatv. 6. § d) pontja alapján legfeljebb „a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak” alapján lehet az önkormányzatnak adókedvezményt biztosítani, s nem pedig pusztán a lakáscímre bejelentkezés alapján. Az Ör. 4. § (2) bekezdés c) pontjában szereplő ezen megfogalmazás – a törvényalkotó céljától, az eltartottakra tekintettel nyújtható kedvezménytől eltérően – pusztán a bejelentés tényét veszi alapul a kedvezmény biztosításakor, amely széles körben ad lehetőséget visszaélésre is.
- [14] A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az Ör. 4. § (1) bekezdéséből „amelyben a magánszemély adóalany a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesített, és” szövegrész Az Ör. 4. § (2) bekezdés a) és b) pontjából „az 1992. évi LXVI. törvény 5. §-ában meghatározott lakóhelyet létesítő, és amelyet” szövegrész és a „bejelentett” szövegrész, a 4. § (2) bekezdés c) pontjának ca) cb) cc) cd) alpontjaiban a „fő lakáscímre bejelentett” szövegrész a Hatv. 6. § c) és d) pontjába ütközik, ezért azt megsemmisítette.
- [15] A Kúria – ahogy a Köf.5039/2015/5. számú határozatában is – hangsúlyozza: jogszerű és nem kifogásolható az a jogalkotói szándék, amely a mentesség szabályozásakor figyelemmel van a tényleges, életvitelszerű lakáshasználat tényére. Ugyanakkor a támadott szabályozás értelmében az életvitelszerű lakáshasználat tényét a bejelentkezés igazgatási aktusához köti, amely többletfeltétel a Helyi adó tv. mentességi keretszabályaihoz képest. Az adófizetési kötelezettség alapja tehát nem csak az ingatlan értékéhez kapcsolódik, hanem ahhoz nem kapcsolódó igazgatási aktus függvénye is. Másfelől pusztán az igazgatási aktus útján bejelentkezett személyek számára kötött kedvezmény túllép a Hatv. 6. § d) pontjában foglalt szempontokon. Ezáltal váltak az indítványozó által vizsgálni kért Ör.-beli rendelkezések törvényellenessé.

A döntés elvi tartalma

- [16] Törvényellenes az, ha az önkormányzat az adókötelezettség fennállását, vagy fenn nem állását, mértékét a lakcímnyilvántartás adataitól teszi függővé.

Alkalmazott jogszabályok

- [17] 1990. évi C. törvény 6. § c) és d) pontja

Záró rész

- [18] A Magyar Közlönyben és az önkormányzati rendelettel azonos módon való közzététel elrendelésére a Bszi. 55. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján került sor.
- [19] A döntés elleni jogorvoslatot a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2016. január 26.

dr. Kozma György s. k. a tanács elnöke; dr. Balogh Zsolt s. k. előadó bíró, dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s. k. bíró

IX. Határozatok Tára

A miniszterelnök 21/2016. (II. 23.) ME határozata helyettes államtitkár felmentéséről

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 221. § (2) bekezdésének c) pontja alapján – a nemzeti fejlesztési miniszter javaslatára –

dr. Becsey Zsolt Lászlót, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkárát e tisztségéből

– 2016. február 15-ei hatállyal – felmentem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A miniszterelnök 22/2016. (II. 23.) ME határozata helyettes államtitkár kinevezéséről

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 220. § (2) bekezdésében foglalt jogkörömben eljárva, a belügyminiszter javaslatára

dr. Dukai Miklóst

a Belügyminisztérium helyettes államtitkárává

– 2016. február 15-ei hatállyal –

kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.